

Til § 9

Bestemmelsen regulerer rettens behandling af sager om bortvisning.

Stk. 1, 1. pkt., fastslår, at retsmøde skal afholdes hurtigst muligt. Bortvisningens karakter tilsiger således en hurtig stillingtagen til indgrebets lovlighed.

Stk. 1, 2. pkt., fastsætter på den baggrund en frist på 5 dage for afholdelse af retsmøde ved indbringelse af førstegangsafgørelser om bortvisning, såfremt anmodningen om indbringelse for retten fremsættes ved forkyndelsen af afgørelsen. Fristen regnes fra modtagelsen af anmodningen om retsbehandling i forbindelse med forkyndelsen.

Stk. 2 omhandler den bortvistes rettigheder i forbindelse med sagens behandling for retten. Efter bestemmelsens *1. pkt.* har den bortviste ret til at være til stede i retsmødet og udtale sig, medmindre dette af særlige grunde er nyttesløst eller skadeligt for den pågældende. På disse punkter svarer forslaget til ordningen i retsplejelovens § 764, stk. 2, vedrørende varetægtsfængsling, og undtagelsen forudsættes at have et tilsvarende snævert anvendelsesområde. Den bortviste bør have lejlighed til at drøfte sagen med sin advokat inden retsmødet.

Bestemmelsens *2. pkt.* medfører, at den bortvistes udeblivelse ikke hindrer sagens behandling ved retten, hvis den beskikkede advokat er mødt, og der ikke foreligger oplysninger om den bortvistes lovlige forfald.

Stk. 3, 1. og 2. pkt., regulerer bevisførelsen. Den foreslåede ordning svarer til praksis vedrørende retsmøder under efterforskning.

Reglen betyder, at sagerne kan behandles uden, at der nødvendigvis sker umiddelbar bevisførelse for retten. Hvis den bortviste er til stede, bør denne afhøres i retten, men i øvrigt vil sagen som udgangspunkt kunne behandles på grundlag af skriftligt materiale, herunder navnlig politirapporter om politiets iagttagelser, forklaring til politiet fra forurettede og eventuelle andre vidner og lægelige oplysninger. Det tilkommer dog retten efter et skøn i særlige tilfælde at tillade vidneførelse til brug for rettens bedømmelse. Sådanne bevisførelser vil navnlig kunne komme på tale, hvor den foreslåede regel i § 2, nr. 1, 2. led, om bortvisning som følge af trusler anvendes. Også i tilfælde, hvor der eksempelvis ikke findes objektive spor efter vold, vil sådan bevisførelse være anvendelig.

Rettens afgørelse træffes ved kendelse, jf. *stk. 4, 1. pkt.* Afgørende er, om de opstillede betingelser for bortvisning i det foreliggende tilfælde er opfyldt eller ej. Selv om der er tale om efterprøvelse af en administrativ afgørelse, vil der skulle ske en prøvelse af sam-

me intensitet som tilfældet er ved eksempelvis rettens afgørelse om varetægtsfængsling. Retten kan på samme måde prøve afgørelser om tilhold efter lovforslagets § 3.

Går kendelsen efter *stk. 4* ud på, at bortvisningen mv. godkendes, anføres det i kendelsen, hvorpå det støttes, at betingelserne er opfyldt, jf. *stk. 4, 2. pkt.*

Reglerne gælder tilsvarende for afgørelser med hensyn til den retslige prøvelse af en forlængelse af bortvisningsfristen.

Kendelsen kan kræses af anklagemyndigheden eller den bortviste efter de almindelige regler om kæremål i strafferetsplejens former, jf. lovforslagets § 10.

§ 9, *stk. 5*, regulerer spørgsmålet om afholdelse af omkostningerne i forbindelse med bortvisningssagen, herunder navnlig omkostningerne til den beskikkede advokat. Den foreslåede ordning indebærer, at det ikke ved bortvisningssagen pålægges den bortviste at betale sagens omkostninger. Omkostningerne i bortvisningssager afholdes således foreløbigt af statskassen. Hvis den bortviste imidlertid i en straffesag dømmes for forhold, der har ført til bortvisningen, inddrages omkostningerne ved bortvisningssagen under straffesagen og pålægges da som udgangspunkt den bortviste, jf. bestemmelsens *1. pkt.*

Retten kan dog bestemme, at omkostningerne ved bortvisningssagen i sådanne tilfælde alligevel helt eller delvis skal betales endeligt af statskassen, såfremt særlige omstændigheder undtagelsesvis taler herfor, jf. *2. pkt.* Herved kan det blandt andet sikres, at den samlede omkostningsafgørelse i straffesagen bliver rimelig i forhold til straffesagens konkrete resultat og omstændighederne i øvrigt. I de tilfælde, hvor retten ikke har kunnet godkende bortvisningsafgørelsen, bliver der ikke tale om at pålægge den bortviste omkostninger i den henseende.

Endvidere vil det følge af den foreslåede ordning, at omkostningerne ved bortvisningssagen afholdes endeligt af statskassen i de formentlig sjældne tilfælde, hvor bortvisning sker uden grundlag i et strafbart forhold, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, 2. led, samt i de tilfælde, hvor en straffesag ikke gennemføres, uanset hvad grunden hertil er.

Der henvises i øvrigt til *pkt. 4.4* i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Stk. 1 fastslår, at retsplejelovens regler om strafferetsplejen anvendes ved behandlingen af sager om bortvisning i det omfang, loven ikke fastsætter særlige regler. Den generelle henvisning indebærer blandt andet, at reglerne om offentlighed og kæremål, jf. lov-